

Nr 649

Av herr **Hanson, Per-Olof**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 124, med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Europarådets rådgivande församling år 1960 och 1961 vid dess tolfte ordinarie möte fattade beslut.

(Lika lydande med motion nr 778 i Andra kammaren)

I förevarande proposition omnämnes bl. a. Europarådets rekommendation nr 249 om ratificering av Europarådets konventioner ävensom rekommendationen nr 268 i samma ämne. Ifrågavarande rekommendationer har till ändamål att på olika sätt söka påskynda ett godkännande från så många stater som möjligt av de konventioner, som utarbetats inom rådet.

Det finns i detta sammanhang anledning att återkomma till två i Europarådspropositionen till fjolårets riksdag redovisade rekommendationer, nämligen rådets rekommendationer nr 233 och 232, vilka båda gäller kompetensen för Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. I anledning av vid 1960 års riksdag väckta motioner i denna fråga uttalade utrikesutskottet, som behandlat frågan om Sveriges erkännande av nämnda domstols jurisdiktion beträffande rekommendationen nr 233, att utskottet förutsatte att frågans läge redovisades för nästkommande riksdag i samband med den årliga propositionen om Europarådet. Ett liknande uttalande gjorde utskottet med avseende å rekommendationen nr 232, vari ifrågasattes en utvidgning av domstolens kompetens att tolka den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna till att gälla även sådana fall, då någon rättslig tvist icke föreligger.

Riksdagen beslöt att som sitt yttrande till Kungl. Maj:t giva till känna vad utskottet anfört. Trots detta tydliga riksdagsbeslut har frågan om Sveriges ställning till Europarådsdomstolen icke berörts i årets proposition (nr 124). Under sådana omständigheter får jag — under hänvisning till vad som anföres redan i motionerna I: 637 och II: 784 till 1960 års riksdag — hemställa,

att riksdagen i sitt yttrande till Kungl. Maj:t över 1960 års Europarådsrekommendationer ville anhålla, att Kungl. Maj:t måtte träffa föranstaltningar för att Sverige snarast avgiver sådan förklaring, som avses i artikel 46 i Europarådets konvention angående de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Stockholm den 18 april 1961

Per-Olof Hanson